

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniverso Clero & populo Cremonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

votionis affectum, & Rom. Ecclesia tuis efficacius possit intendere incrementis. Nos enim eis dedimus in mandatis ut apostolicam in te confirmantes doctrinam, reforment quidquid invenerint reformandum, & tanquam membra capiti apostolicæ sedi conforment, in ipsius devotione pariter & obedientia solidantes: per quos etiam Pallium, plenitudinem scilicet pontificalis officij, venerab. fratri nostro Dioclien. Archiepiscopo transmittimus, ut in partem nostræ sollicitudinis evocatus, sine defectu valeat officij sui debitum adimplere. Datum ut supra.

Scriptum est super hoc in eundem ferè modum uxori ejusdem Regis. In e. f. m. nobili viro S. magno Iupano. In e. f. m. uxori ejusdem S. magni Iupani.

Epist. 527.

In eundem ferè modum Dioclien. Archiepiscopo usque ad verbum adimplere. Quibus etiam pro nobis & successoribus nostris fidelitatis juramentum, quod tibi sub Bulla nostra mittimus inclusum, devotè studeas & humiliter exhibere.

Epist. 528.

In eundem ferè modum Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Ecclesiarum Prælati, & aliis Clericis per Dalmatiam & Diocliam in regno carissimi in Christo filij nostri Vulcani illustris Regis Diocliæ & Dalmatiæ constitutis, usque ad verbum solidantes.

EPISCOPO ET CAPITULO
Tripolitan.

Epist. 529.
V. Raimundo primò vacaturum canonicatum & præbendam conferant.

CVM ex apostolatus officio, quod, licet indigni, suscepimus, ad universos extendere curam provisionis apostolicæ teneamur, specialius illis adesse volumus & debemus qui clericali militiæ deputantur: inter quos illos duximus non immeritò preferendos, de quorum meritis laudabilis conversatio & contracta nobiscum familiaritas, dum essemus in minori officio constituti, nos efficit certiores. Hinc est quòd dilectum filium Raimundum Clericum Ecclesiæ vestræ, quondam familiarem nostrum, universitati vestræ sollicitè commendantes, rogamus attentius, & per apostolica vobis scripta mandamus atque præcipimus quatenus eum pro reverentia beati Petri & nostræ in Canonicum vestrum & fratrem tam libenter quàm liberaliter admittatis, cum præbenda stallum eidem in choro & locum in Capitulo tan-

quam uni de vestris Canonicis, occasione, contradictione, & appellatione cessantibus, assignantes. Sic autem has primitias precum nostrarum reverenter admittere studeatis, ut devotionem vestram debeamus proinde commendare, & vos in vestris petitionibus efficacius exaudire. Alioquin venerabili fratri nostro Patriarchæ Antiocheno dedimus in mandatis ut vobis cessantibus efficere quod mandamus, ipse id, remoto appellationis obstaculo, exequatur, contradictores quoslibet ecclesiastica censura percellens. Datum Laterani II. Kal. Januarij.

Scriptum est super hoc Patriarchæ Antiocheno.

VNIVERSO CLERO
& populo Cremonensi.

QVIA pietas promissionem habet vitæ quæ nunc est & futuræ, justus & misericors Dominus fideles suos, quos prædestinavit ad vitam, frequenter in hac vita glorificat, & semper in futura coronat, quibus & per Prophetam promittit: *Dabo vos in laudem, gloriam, & honorem in cunctis populis.* & per se pollicetur: *Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eorum.* Mirabilis enim in seipso Dominus, mirabilis in sanctis, mirabilis in omnibus operibus suis, verum nobis exhibet suæ virtutis indicium, & frigidam jam in pluribus caritatis igniculum, mirabilium suorum signis accendit, assumptis in gloriam suam qui certaverunt legitimè in hoc mundo, ad memorias eorum innovat signa, & mirabilia juxta Prophetam immutat, ut qui sanctus est apud ipsum, sanctus etiam ab hominibus habeatur; & in hoc præsertim hæreticorum confundatur perversitas, cum ad catholicorum tumulos viderint prodigia pullulare. Licet autem, juxta testimonium Veritatis, sola finalis perseverantia exigatur ad sanctitatem animæ in Ecclesia triumphanti, quoniam qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit; duo tamen, virtus videlicet morum, & virtus signorum, opera scilicet pietatis in vita, & miraculorum signa post mortem, ut quis reputetur sanctus, in militanti Ecclesia requiruntur. Nam quia frequenter angelus Satanae se in lucis angelum transfiguratur, & quidam faciunt opera sua bona, ut videantur ab

Epist. 530.
De S. Homoboni vita, miraculis, & canonizatione.
Vide Baronium ad diem 13. Novemb.

Vide Notas ad
Lepum Ferrar.
pag. 481. & No.
tar. ad Agobard.
pag. 56. & seqq.

hominibus, quidam etiam coruscant miraculis, quorum tamen vita meritò reprobatur, (sicut de Magis legitur Pharaonis) & etiam Antichristus, qui electos etiam, si fieri potest, inducet miraculis suis in errorem, ad id nec opera sufficientia sola nec signa, sed cum illis præcedentibus ista succedunt, verum nobis præbent indicium sanctitatis; nec immeritò nos ad ipsius venerationem inducunt quem Dominus suus ostendit miraculis venerandum. Hæc autem duo ex verbis Evangelistæ plenius colliguntur, ubi de Apostolis loquens ait: *Illi autem profecti prædicabant ubique Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis.* in eo namque quod ait *cooperante*, eos operatos esse demonstrans; & in eo quod sequitur *sequentibus signis*, eos exponens immo Dominum in eis miraculis claruisse. Hoc etiam Dominus usque hodie operatur in sanctis, & potentiam suam signis evidentibus manifestat, dum vivorum curat agritudines ad memoriam mortuorum, & eos plus posse post mortem, & felicius vivere mortuos, qui in Domino moriuntur, quam qui vivunt in mundo demonstrat. Sanè veniens ad præsentiam nostram venerabilis frater noster Episcopus vester, eos viris religiosis & aliis honestis personis de sua diocesi comitatus, cujusdam beati viri, & re & nomine Homoboni, vitam & actus necnon & modum transitus ejus humiliter nobis aperuit: in quibus & sanctæ ipsius degustavimus conversationis odorem, Deumque mirabilem & omnia opera ejus in fide cognovimus & prædicavimus gloriosa. Idem etenim sanctus, tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dat in tempore suo, prout eorundem nobis assertio facta tam viva voce quam aliorum plurium honestorum literis patefecit, adeo in lege Domini meditabatur die ac nocte, ut ei serviens in timore & secundum Prophetam media nocte surgens ad constituendum ei, matutinis semper laudibus interesset. Missæ quoque officium & alias horas cum summa devotione frequentans, ita assiduis orationibus insistebat, ut in certis horis aut incessanter oraret, aut horas ipsas aliquando præveniret; nisi fortè ipsum sollicitudo, quam super pace reformanda per civitatem tanquam pacificus vir gerebat, aut occasio elemosynæ pro pau-

peribus acquirendæ, seu alia justa causa in aliis operibus misericordiæ detineret. Qui nimirum ante crucem dominicam ex assuetudine se prosternens, opus quodlibet faciendo, stando, sedendo, jacedo, ad orationem labia movere continuò videbatur. Inter alia verò pietatis opera quæ tam circa pauperes, quos secum in domo propria tenebat, curabat, & pariter procurabat, quam circa alios indigentes, quibus viventibus humanitatis officium, mortuis sepulturæ beneficium consueverat devotus impendere, diligentius exercebat, ipse à secularium hominum consortio segregatus, inter quos virebat quasi lilius inter spinas, hæreticorum, quorum pernicies partes illas infecit, austerus extitit aspernator. Ducto autem sic vitæ sanctæ curriculo, cum ad matutinale officium, prout dictum est, in festivitate sancti Brictij surrexisset, circa Missæ primordia idem se ante crucem dominicam more solito in oratione prosternens, dum cantaretur hymnus angelicus, beato sine quievit. Quæ verò, quot, & quanta miracula fuerint subsequuta, & quot advenientibus ad sepulchrū ejus sanitatis beneficia sint impensa, cum longum sit enumerare per singula, unum inter cetera ad assertionem catholicæ fidei duximus expressius annotandum. Cum enim quædam dæmoniaca mulier ad sepulchrum ejus deducta fuisset, ne aliqua fraus lateret, eadem primò fuit aqua non benedicta respersa: quæ se patienter aspergi permittens, aquam secundò respuit benedictam. Et ut res evidentiori experimento pateret, oblatam non consecratam absque aliqua præscientia sibi recipiens præsentatam, eucharistiam consecratam subsequenter abhorruit, nec recepit: quæ & meritis ejusdem sancti liberata recessit. Ut autem virtus morum, prout est superius prælibatum, licet omnis dubitatio amoveri ex subsecutione signorum per divinum judicium videretur, fide apud nos claresceret pleniori, ne miraculorum etiam virtus aliqua fraude posset vel figmento juvari, veritatem rei sollicitius duximus inquirendam. Fidem namque, quæ super conversatione ipsius absque figmento hypocrisis fraudulento divinum judicium, ut dictum est, manifestè ostendere videbatur, per testimonium dilecti filij Osberti Presbyteri sancti Agidij Cremonensis præsentis cum Episcopo

memorato, recepto ab eo firmavimus juramento: sub cujus obtestatione videlicet juramenti ipse, qui patrinus ejus existens per XX. annos & amplius confessionem ejus sæpe receperat, quæ de illius sancti conversatione præmissimus, cum ipso Episcopo & aliis supradictis juratis similiter asseruit esse vera, & de obedientia quam in orationibus, vigiliis, & aliis pœnitentiæ fructibus, quæ sibi ab eo imposita erat, plus injuncto satisfaciens exhibebat, nos reddidit certiores. Ea etiam quæ de miraculis ipsis fuerant nobis exposita, per juramentum omnium prædictorum, qui propter hoc venerant, fide suscepimus pleniori; assertione ipsius Episcopi sub firmo verbo sacerdotis requisita in virtute obedientiæ concurrente: ut sic divinum & humanum secuti judicium, cum majori procedere securitate possemus. Cùm igitur hæc omnia, tam de probitate morum, quàm virtute signorum, ad favorem petitionis, pro qua Episcopus memoratus & alij supradicti ex parte vestra vehementer instabant, concurrere videremus, de fratrum nostrorum consilio, post multam deliberationem habitam cum eisdem Archiepiscopis & Episcopis, quos super hoc ad consilium nostrum admisimus, de divina misericordia & ejusdem sancti meritis confidentes, ipsum sanctorum catalogo duximus ascribendum; statuentes ut in die depositionis ipsius, ejusdem festività devotè à vobis & aliis Christi fidelibus annis singulis de cetero celebretur. Inde est quod universitatem vestram rogamus in Domino & monemus, per apostolica scripta præcipiendo mandantes, quatenus ejusdem sancti memoriam, prout dictum est, cum celebritate debita venerantes, ejus apud Deum suffragia humiliter imploretis; per cujus merita ad gaudia æterna pertingere valeatis. Datum Laterani II. Idus Januarij.

ARCHIEPISCOPO SIPONTINO.

Epist. 531.
Habens litteras
falsas ignoranter,
venia dignus est.

EX literis dilectorum filiorum I. Archipresbyteri, P. & L. Primiceriorum Ecclesiæ Sipontinæ, accepimus quòd cum super accusatione quam contra Abbatem sancti Benedicti Sipont. falsò R. Clericus, Iohannes Sacerdos, & Bartholomæus Diaconus intendebant, ad eos mandatum apostolicum emanasset, licèt iidem eum nomine monacho-

rum & oblatorum ipsius monasterij sancti Benedicti super multis criminibus, videlicet super dilapidatione, adulterio, perjurio, & falsitate, impeterent, proponentes quòd super his omnibus fuerat coram te convictus, & causa ipsa usque ad sententiam diffinitivam deducta, ipsos tamen Clericos mendaces & Abbatem innocentem in his omnibus invenerunt. Veruntamen idem Abbas fuit in tua præsentia proprio ore confessus quòd quasdam litteras, quas à sede apostolica impetrarat, in manu tua resignavit: quas cum falsas esse constaret, tu ipsum ab officio tamdiu decrevisti manere suspensum, donec nostro se conspectui præsentaret, mandato nostro per omnia pariturus. Vnde videlicet dicti Clerici eundem Abbatem, licèt nec monachi sint ejusdem monasterij nec oblato, sumperunt materiam accusandi. Sed ipse Abbas illius falsitatis innoxium & inculpabilem se ostendit, constanter affirmans quòd nunquam ad conscientiam vel notitiam ejus de illarum litterarum falsitate pervenerat, sed eas pro veris habuerat usque ad tempus quo ipsas, ut dictum est, resignavit. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus ab eodem Abbate cum tertia manu purgatione recepta quòd ei de falsitate litterarum illarum non constitit, ipsum ab hujusmodi infamia denunties absolutum, & eidem officium auctoritate nostra restituere non omittas, prædictos Clericos per censuram ecclesiasticam, appellatione cessante, monitione præmissa, compellens ut ab ipsius Abbatis de cetero molestatione indebita conquiescant. Datum Laterani XIX. Kal. Februarij.

DECANO ET CAPITULO
Andegaven.

INter corporalia & spiritualia eam cognovimus existere differentiam, quòd corporalia facilius destruuntur quàm construuntur, spiritualia verò facilius construuntur quàm destruuntur. Vnde juxta canonicas sanctiones Episcopus solus honorem dare potest, solus autem auferre non potest. Episcopi quoque à Metropolitanis suis munus consecrationis recipiunt, qui tamen non possunt nisi per Romani Pontificis sententiam condemnari. Cùm ergo fortius sit spirituale vinculum quàm carnale, dubi-

Epist. 531.
Translatio Episcoporum ad solium Romanum Pontificem pertinet. Cap. Inter corporalia. De translat. Episcoporum.